C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-765/25 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Nr.PIGD 1-25059742-03-21rji-16062025 Judecător: Ludmila Tetiu

D E C I Z I E
În numele Legii

13 noiembrie 2025 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În completul compus din:
Preşedintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul directorului interimar al Penitenciarului nr.17 Rezina, Adrian Paterău declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 23 mai 2025, privind admiterea plângerii condamnatului Suholitco Iurii împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinînd cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

La data de 30 aprilie 2025 condamnatul Suholitco Iurii a depus în instanța de judecată plângere referitor la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, solicitând reducerea pedepsei în legătură cu încălcarea drepturilor privind condiţiile de detenţie în Penitenciarul nr. 17- Rezina din data de 08 aprilie 2023 până în prezent, care contravin prevederilor art. 3 din CEDO.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 23 mai 2025 s-a admis plîngerea condamnatului Suholitco Iurie, împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

S-a constatat faptul că, condamnatul Suholitco Iurie, a fost deținut în Penitenciarul 17-Rezina în perioada: 08.04.2023 pînă la 15.05.2025- data emiterii raportului, perioadă de 768 zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

S-a redus pedeapsa condamnatului Suholitco Iurie, stabilită prin Decizia Curții de Apel Nord din 30.01.2025, cu 76 zile, pentru perioada de 768 zile, în care acesta s-a aflat în Penitenciarul nr. 17-Rezina, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu calcularea o zi de reducere pentru fiecare 10 zile de detenţie.

Perioada de 8 zile calculate în condițiile art. 473/4 alin. (4) CPP, care nu au putut fi reduse, lăsându-se în continuare la termenul de executare a pedepsei de către condamnatul Suholitco Iurie.

Încheierea dată a fost contestată cu recurs, de către directorul interimar al Penitenciarului nr. 17 Rezina, care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din data de 23 mai 2025 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă plângerea condamnatului Suholitco Iurie privind aplicarea prevederilor art. 473^2-473^4 din Codul de procedură penală ca fiind neîntemeiată şi nefondată.

În motivarea recursului a invocat că raportul administraţiei Penitenciarului nr.17-Rezina a indicat suprafețele celulelor în care fost deţinut condamnatul, precum şi faptul că acestea respectă standardele minime prevăzute d Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 (cel puţin 4 m^2 per deţinut).

Conform prevederilor art.447 alin.(1,2) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Referință, până la data examinării cauzei, nu a parvenit.

Colegiul, urmare a verificării aspectelor de fapt și temeiului de drept pentru recurs în raport cu materialele cauzei penale, va dispune respingerea recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări soluția judiciară pe care o consideră întemeiată.

Colegiul penal își întemeiază soluția pe art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, potrivit căruia, (1) judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă:a) recursul este nefondat.

În susținerea soluției adoptate, Colegiul penal se va referi la unele prevederi legale ce reglementează punerea în executare a hotărârilor judecătorești cu caracter penal și anume.

Potrivit art.469 alin.(1) pct.17^1) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenţie a condamnaţilor.

Potrivit art.473^2 alin.(3) Cod de procedură penală, Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

Potrivit art.473^2 alin. (5) Cod de procedură penală, Plîngerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data cînd nu mai sînt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai tîrziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție.

Potrivit art.473^3 alin.(2) Cod de procedură penală, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Efectuând controlul legalității și temeiniciei încheierii adoptate de prima instanță pe marginea plângerii condamnatului împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, Colegiul penal stabilește că, la emiterea acesteia, instanța de fond a ținut cont de chestiunile ce urmează a fi

soluționate, a aplicat corect normele procesuale incidente speței deduse judecății, prin ce își însușește caracter legal și întemeiat.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs stabilește că recursul administrației Penitenciarului nr.17 Rezina, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 23 mai 2025, este nefondat și pasibil respingerii.

În baza materialelor cauzei deferite judecății, prima instanță a reținut că prin decizia Curții de Apel Nord din 30.01.2025, Suholitco Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 84 alin. (4), art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal al RM, la pedeapsa definitivă 2 ani și 8 luni privare de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Analizând raționamentul concluziilor deduse de prima instanță în procesul de examinare a cauzei, în raport cu materialele anexate la dosar, Colegiul penal conchide că, instanța de judecată corect a constatat faptul detenției condamnatului Suholitco Iurii în instituția penitenciară nr. 17 Rezina în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Colegiul observă că, cercetând calitatea condițiilor de detenție în Penitenciarul nr.17 Rezina prin prisma celor invocate de către condamnatul Suholitco Iurii a celor statuate în raportul prezentat de administrația penitenciarului, cât și ținând cont de concluziilor prevăzute în rapoartele internaționale referitoare la evaluarea condițiilor detenției în penitenciarele Republicii Moldova, prima instanță temeinic a conchis asupra faptului că condamnatul Suholitco Iurii s-a aflat în condiții care au depășit nivelul de suferință inerent detenției.

În acest mod, prima instanță just a reținut că, în condițiile plasării condamnatului Suholitco Iurii în celule supraaglomerate, nefiind asigurată norma spațiului locativ de 4m^2 pentru fiecare deținut, ce constituie încălcări vizate în Rapoartele CPT, respectiv condamnatul s-a confruntat cu dificultăți, care au depășit semnificativ nivelul de suferință inerent detenției, astfel atingându-se pragul de severitate garantat de art. 3 a Convenției

Referitor la respectarea condiţiilor privind accesul la lumina de zi, indicîndu-se că iluminarea este asigurată atât natural prin intermediul geamurilor cât şi artificial prin intermediul instalaţiilor electrice, că ventilarea era artificială, că deţinuţii sunt asiguraţi cu minimul necesar pentru trai, că deţinuţii zilnic sunt

verificaţi de către personalul medical cu acordarea ajutorului medical ori de câte ori este nevoie sau la cerere, fiind la fel constatate, or, reprezentantul penitenciarului nu a prezentat careva probe care a ar combate invocările condamnatului. Mai mult ca atât, administrația penitenciarului în raportul prezentat pe marginea plângerii a prezentat o informație de ordin general, fără a descrie exact condițiile concrete de detenție ale condamnatului.

În atare împrejurări, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul Suholitco Iurii pe parcursul detenției sale în instituția penitenciară nr. 17 Rezina au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenție.

Colegiul susține temeinicia soluției adoptate de prima instanță, or, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor.

Față de aceste considerente, ținând cont de toate cele menționate mai sus, Colegiul consideră că temei de casare a încheierii judiciare lipsește, ea urmând a fi păstrată fără modificări, cu respingerea recursului formulat de administrația instituției penitenciare nr.17 Rezina, ca fiind unul nefondat.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul directorului interimar al Penitenciarului nr.17 Rezina, Adrian Paterău declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 23 mai 2025, privind admiterea plângerii condamnatului Suholitco Iurii împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, se respinge ca nefondat cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache